

Mint jámbor szerzetest vagy remetét,
Engem se bűvöl bálványként a szép.
Inkább választom, mit a bölcs Odüsszeusz.
És mégis, hogyha művem olvasod,
Meglátod, szerelemtől olvadok.
Mi vagyok hát? Egy órjöngő Narcissus.

Nicolas Le Digne

GRATIA PLENA

Mint fényes a Titán, bolygók közül kiválva,
Mint a királyi sas a madarak fölött,
Mint fürge Delfin az úszó halak fölött,
Mintha dongók fölött szép méhek raja szállna.
Mint források fölött a zúgó Nilus árja,
Mint büszke oroszlán minden állat fölött,
Mint minden érc fölött az aranysárga rög,
S mint sivatag fölé a Libánus hegy árnya.
Mint más színek fölött dús Azúrja a mennynek,
Rózsa virágok közt, cserjék fölött a fenyvek,
A játssi-víg Tavasz, ha vált a Tél fagya.
És mint a föld fölé borul az Égnek boltja,
A Szépség, a kegyes SZÚZE olyan vala,
Szépek Szépeinek fölébe magasodva.

Pierre Poupo

HA SZONETTET...

Ha szonettet akarsz írni, és jó szonettet,
Tudnod kell: fontosabb az anyag, mint a dísz,
Kicsiny térbe szilárd, nagy építményt szoríts,
Hol utolsó szögig mindennek helye meglesz.
Ha képes stílusod nem vág a napi nyelvhez,
Úgy vélem, még azért szükség tolmácsra nincs: